

עין משפט
גר מצוה

זי:

ארבעה ראשי שנים פרק ראשון ראש השנה

מסורת הש"ס

צ"ח א מ"י פ"ב מהל'
השנין ק' אתי תשיב
עשה ח' ו סגמ
פ"ח ז

מוסף רש"י

למי שמשיים עצמו
כשירים שירים שאין
נחשנין ק' אתי תשיב
בעניו ולמי תתנהג
(מנחת יצחק)

רבינו הגאון

וישמור י"י על פניו ויקרא
י"י י"י (י"י) אל רחום
וחנון וגו' אמר ר' י
יוחנן אילמלי מקרא כתוב
איפשי לאומרו, מילד
שנתעטף הקב"ה פ"ח
צויה הק' לילאך להתעטף
כש"ה צ"ח י"י ה"י ה"י
הי"ה הי"ה הי"ה הי"ה
הי"ה הי"ה הי"ה הי"ה
ואמר לו, כל זמן שישיראל
חוטאי לפני עשה לפני
כסדר הוה, ואני מוחל
להם. י"י י"י אני הוה
קודם שיחטא האדם,
שכתבו בספר ח"ים, ואני
י"י לאחרי שיחטא האדם
וישבו בחשבה, שמכבדו
שנתעטף הקב"ה פ"ח
צויה הק' לילאך להתעטף
כש"ה צ"ח י"י ה"י ה"י
הי"ה הי"ה הי"ה הי"ה
הי"ה הי"ה הי"ה הי"ה

בתחלה כי אתה תשלב. והכי קאמר קרא ולך ה' המקד
ליכנס לפניו משורת הדין כשאתה רואה שאין
העולם מתקיים כשתשלם לאיש כמעשהו:

ש'לש עשרה מדות. אומר רבינו תם דשני שמות הראשונים

הם שני

מדות * כדלמרינן

הכא אתי ה' קודם

שיחטא לרחם עליו

ואני מרחם לאחר

שיחטא אם ישו

ה' מדת רחמים

הוא ולא כללהים

שהוא מדת הרין

עין ופסע ותפלה

ונקה הם נמנים

בד' כדלית' ביומא

כ"פ' שני שיערים

(דף ז': י"ט)

דעות אלו

ודונות פשעים אלו

המדרים וחטאות

אלו השגגות

ובמגלת סתרים

דרבינו נסים אין

מונה שם הראשון

ש"ס פסיק בין

השמות משום

דכ"ה קאמר קרא

הקב"ה ששמו ה'

קרא ה' רחום

וחנון ונוצר מנה

לאלפים חסד

בשמי מדות דנוצר

חסד היינו מדה

אחת לאלפים מדה

אחרת שמדה

טובה מרובה חסד

מאות על מדת

פורענות דהתם

כתיב על רבנים

והכא כתיב

לאלפים:

ושב ורפא לו.

סליחת

העון קרא רפואה

כדליתא פרק שני

דמגילה ודף ז':

אשר לא ישא

פנים.

פשטיה דקרא

אפי' אדם קאי

שאין נושא פנים

כשכיל גדולתו

ועושרו או בלדס

זקן ושוא פנים

דכתיב (דברים

כ"ח) אשר לא ישא

לוקן אצל ישא ה'

פניו אפי' כתיב קאי

שיראה לך פנים

שיחוקת ולא פנים

של כעם והא דלח

פרך הכא מדכתיב'

(איוב מג) וישא ה'

את פני איוב וכתיב

(שם) כי אם פניו

אשא משום דהתם

ז'מסן כשכיל לדקו:

ועי' חו"ס' נדה ע':

ד"ה כחוב וכו' הניחו

נקיטו!): כאן

למי שמשיים עלמו כשירים: לדיק. כמעטפת אמת: חסיד. נכנס

לפנים מן השורה: ולבסוף. כשיראה שאין העולם מתקיים דבין:

ה' ה' מדת רחמים. אני מרחם קודם שיחטא ואני מרחם אחר

שיחטא אם ישו: כרים כרומה לשלש עשרה מדות. הללו שלם

חזירות ישראל כתפלת תעניתם

אינן חזרות ריקס: הנה אפי'

כורס כרים. על האמור למעלה:

כינאים. בין ראש השנה ליום

הכפורים: עמים לעונה כו'.

פעמים שהעמים הנמנים לטוף

השנה לעונה היא להקל עליה מן

הפורענות הנגזר עליה ברה"ה:

ופעמים שהוא לרעה. לפחות מן

השנה שפסקו לה: על הארץ

שזריכה להם. על השדות ועל הכרמים

ועל הגנות: שלא בומן. לפני

המריעה: ועל הארץ שאינה זריכה

להם. ציערות וצמדנות: סימניות.

בין פסוק לפסוק יש סימנין הפסוקין

מה ז': אפי' ורקין. כאין לרעה למעט

את הדיבור. כאפי' ורקין שהן מיעוטין

לומר לא כלל עשה שלפעקו אל ה'

גזר להם ויאלס ממנוקומיהם אלל

אם כן זעקו קודם גזר דין:

אפי' מדות שריית אמר ר'

יוחנן גדולה תשובה שמקרת גזר

דינו של אדם שנא'

השמון לב העם הזה ואוניו הכבד

ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו

ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו

א"ל רב פפא לאביי ודלמא לפני גזר דין

א"ל רפא לו כתיב איהו דבר שצריך

רפואה הוי אומר זה גזר דין מיתוכי

השב בינתים מוחלין לו לא שב

בינתים אפילו הכי כל אילי נביות

שבעולם אין מוחלין לו לא קשיא

הא היא ביחיד הא בצבור מיתוכי

יעיני ה' אלהיך בה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

למטובה עתים לרעה עתים

א) ומגילה טו: סנהדרין

ק"א: ב) הדגש הוא פיר

לנשיה' מתנג' חז"ר

ג) וכאלהות פרסח ויקהל

ט"ו טו ליתא מיתב

כמוקמסו, ד) ורבות כ:

מה ט: פ"ט"א, ט) ל"ל אחר

לסם התמונה, ו) דש"א,

ז) כדליתא פירוקין כג"ל.

1. צדיק ה' בכל דרכיו

וחסיד בכל מעשיו:

ההלים קמה ז'

2. ולך אדני חסד בי

אקח תשלם לאיש

במעשהו: ההלים ס"ג

3. ויעבר' על פניו

ויקרא י' אל רחום

וחנון ככל אפי' ורב

חסד ואמת: שמת לו

4. ויאמר דנה אבירי ברת

ברית נגד קל עמך

אעשה נפלאות אשר לא

נבראו בכל הארץ וכל

הגוים וראה כל העם

אשר אתה בקרבן את

מעשה י' כי נורא הוא

אשר אני עשה עמך:

שמות ע"ד

5. השמן לב ודעם הזה

ואניו הכבד ועיניו השע

פן יראה בעיניו ובאזניו

ישמע ולבבו יבין ושב

ורפא לו: ישעיהו י'

6. ארץ אשר י' אלהיך

דרש אתה תמיד עיני י'

אלהיך בה מרישת

השנה ועד אחרית

שנת דבריו יא יב

7. יורדי הים באניות

עשי מלאכה במים

רכיב: תהלים ק' ט

8. כי י' אלהיכם הוא

אלהי האלהים ואני

האונים האל הגדול

הגבר והנורא אשר לא

ישא פנים ולא יקח

חשד: דברים י"ז

9. ישא י' פניו אליך

ורשם לך שלום:

במדבר ו' טו

גלוין הש"ס

נ"פ איליאל מקרא בתוב

מגילה ט"ו פ"א טיטה י'

ט"ג